

Biblická hodina – 28.01.2021

Suspírium: „Nie som hoden všetkých prejavov milosti a toľkej vernosti, ktorú si preukázal svojmu služobníkovi. Len s palicou som tu prešiel cez Jordán a teraz mám dva tábory.“ (IMojž 32,11)

Začiatočná pieseň: 50. žalm: 1-8.verše: „Boh silný, ktorý v nebi prebýva...“

Modlitba:

Ďakujem Ti, Pane, že nám neprestajne hovoríš, že u Teba je prameň života a že ešte dnes môžeme za Tebou prísť, zdržať sa v našej komôrke a volať na Tvoje presväté meno.

Vyznávame Ti, že sme vďační za náš dnešný starozákonný biblický text, ktorý sa týka pôstu, pretože nás zachraňuje takmer v každej oblasti nášho života, keby sme sa mohli pred Tebou oddane postiť s úprimným srdcom a pokáním, bol by to pre náš ošoh. Nie preto, aby sme plakali nad minulosťou, ale aby sme pred Tebou skutočne vylievali svoje srdcia a s úplnou dôverou vyznávali, čo je hriech a opomenutie v našom živote, ktoré bráni spravodlivému súdu, láske a milosrdenstvu.

Prosíme Ťa, aby si nás dnes vyučoval mocou svojho Ducha Svätého, povzbudzuj nás, utešuj nás, aby naše modlitby neprestali. Ďakujeme Ti za Tvoje požehnania pre obeť Ježiša Krista a prosíme, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha Proroka Zachariáša 7

„Vo štvrtom roku kráľa Dária, na štvrtý deň deviateho mesiaca kislév, zaznelo slovo Hospodina Zachariášovi. Vtedy Bét-El poslal Sarecera, Regem-Melecha a jeho mužov uzmiert' Hospodina a spýtať sa kňazov, ktorí sú pri dome Hospodina zástupov, a prorokov: „Mám plakať a postiť sa v piatom mesiaci, ako som to robil už toľké roky?“ Nato mi zaznelo slovo Hospodina zástupov: „Povedz všetkému ľudu krajiny i kňazom: ,Keď sa postíte a nariekate v piatom a siedmom mesiaci — a je to už sedemdesiat rokov —, naozaj sa postíte kvôli mne? A keď jete a pijete, či nie kvôli sebe jete a pijete? Či to nie sú slová, ktoré ohlasoval Hospodin prostredníctvom dávnych prorokov, keď bol Jeruzalem obývaný a žil v pokoji, aj s okolitými mestami, a keď bol obývaný Negev aj Nížina?““ Potom slovo Hospodina zaznelo Zachariášovi: „Takto hovorí Hospodin zástupov: ,Na súde spravodlivo súd'te a preukazujte si navzájom milosrdenstvo a láskavosť! Vdovy, siroty, cudzincov a chudobných neutuláčajte a vo svojich srdciach nezmyšľajte zle jeden o druhom!““ Nevenovali mu však pozornosť, obrátili sa chrbtom a zapchali si uši, aby nepočuli.

Srdce si zatvrdili ako diamant a nepočúvali zákon ani slová, ktoré im Hospodin zástupov poslal prostredníctvom svojho ducha cez dávnych prorokov. Preto ich postihol veľký hnev Hospodina zástupov. Keď volal, nepočúvali. „Tak nech si len volajú, nebudem ich počúvať,“ hovorí Hospodin zástupov. „A rozptýlil som ich medzi všetky národy, ktoré nepoznali. Krajina po nich spustla tak, že už nechodili sem a tam. Takto urobili nádhernú zem pustatinou.“

1-3. verše:

Zázračné a tajuplné videnia Zachariáša sa skončili. V tejto kapitole je uvedený i presný čas udalosti: 7. december 518 pred Kristom. Vtedy prichádzajú delegáti do Jeruzalema. Delegáti sú bývalí hlavní židovskí úradníci žijúci v babylonskom zajatí, ktorí sa vrátili domov a teraz žijú v Beteli. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že majú babylonské meno: Sarecer, Regem a Melek. V tomto prípade ale nezáleží na totožnosti delegátov, ale na ich poslaní. Kňazi a proroci v chráme sú požiadaní, či sa má v 5. mesiaci roku konať obvyklý smútočný obrad na pamiatku zničenia chrámu z roku 587. Toto je otázka slávnostného i každodenného života vyvoleného národa. Pretože v rokoch zajatia sa počas nádejnej výstavby nového kostola konali smútočné slávnosti, ktoré zahŕňali aj plač a pôst. Otázkou delegátov bolo, či je potrebné zachovávať tieto zvyky? Kňazi padnú pred Hospodinom a budú sa pýtať v dome Hospodina zástupov. Ak sa na tomto svete považujeme za poslov Pána, nesmieme prestať prosiť. Netreba pred Bohom znepokojene stáť, ale vždy sa skloniť a prosiť pred Jeho tvárou, aby sme mohli správne ďalej odovzdať Pánovo posolstvo. Cieľom je, aby v našich životoch zvíťazila Jeho vôľa. „Máme ďalej plakať a nariekať?“ Čo máme spraviť? Žiadajú presné vedenie od kňazov a prorokov. Čas súdu skončil, ale ak oplakávajú minulosť, radosť zo stavby chrámu nezahálí žiaľ a smútok nad zničením predošlého chrámu? Alebo naopak, neobviňuje ich Boh za to, že si spomenuli na svoje starodávne zlé skúsenosti? Táto otázka zahŕňa ocenenie minulosti, dedičstva, ale aj nádej do budúcnosti. Lepšiu budúcnosť už pre nich vytvoril sám Boh. Čo iné sa môžeme pýtať Pána? Na čo smieme prosiť Pána? Na čo sa ho dnes pýtame: na odkaz minulosti, alebo zjavenej budúcnosti? Po položenej otázke však nečítame o relevantnej odpovedi prorokov a kňazov, ale Zachariáš hovorí, ako k nemu prehovorilo Slovo Pánovo.

4-10.v.

V starozákonných časoch bolo zvykom príležitostne sa postiť. Svoj smútok a žiaľ vyjadrili tým, že sa zdržali, avšak často to bolo len obdobím sebaľútosti. O tom sa dočítame na viacerých miestach Starého zákona:

Neh 1:4 „Keď som počul tie slová, sadol som si, plakal som a smútil niekoľko dní. Postil som sa a modlil pred Bohom nebies.”

Dán 9:2 „v prvom roku jeho vlády som ja, Daniel, premýšľal nad Písmami o počte rokov, ktoré majú podľa Hospodinovho slova prorokovi Jeremiášovi uplynúť, kým bude Jeruzalem v troskách, totiž sedemdesiat rokov.”

Jóel 1:14 „Vyhláste posvätný pôst! Zvolajte slávnostné zhromaždenie! Zhromaždite starších, všetkých obyvateľov krajiny do domu Hospodina, vášho Boha, a volajte o pomoc k Hospodinovi!”

Pôst na druhej strane však nemal žiadnu hodnotu, ak zostal iba formalitou. Jeho pôvodná hodnota je, keď okrem vonkajších zvykov existuje aj vnútorné pokánie a ospravedlnenie. Prorok sa pýta ľudí: „Kto potrebuje pôst? Kto sa potrebuje radšej najesť a napiť? Boh alebo človek?“ Tak ako Boh nepotrebuje obeť, tak nepotrebuje ani ľudský pôst, aby Ho naladil na súcit. Existuje však aj iná forma uctievania, alebo aspoň pokračovanie nádejného začiatku. A tu Zachariáš opäť po druhýkrát odkazuje na učenie prorokov pred zajatím:

„Nebud'te ako vaši otcovia, ku ktorým volali skorší proroci: Takto hovorí Hospodin zástupov: »Odvráťte sa teda od svojich zlých ciest a od svojich zlých skutkov;« no nepočúvali a nevšimali si ma, ‘ znie výrok Hospodina” (Zak 1:4).

Pred Bohom nemusí byť nevyhnutne potrebné iba slávnostné chrámové uctievanie a pôst, smerodajný je spravodlivý, čestný a láskyplný život. Môže to byť správny a spravodlivý kult, ak človek sám nenávidí svojich blížnych a správa sa k nim nemilosrdne? Môžem stáť pred stolom Svojho Pána, na kazateľnici alebo sedieť v radoch chrámu a zúčastňovať sa bohoslužieb, ak posudzujem iných nerozvážne a správam sa ako posudkový lekár viery nad duchovným životom bratov a sestier v Kristovi. Takýto pôst a takýto spôsob uctievania Pána ma vytrhne z Božích prisľúbení. Znovu sa objavuje ochrana vdov, sirôt a núdzných. Boh má pre tieto vrstvy izraelskej spoločnosti zvláštnu prozreteľnosť. Môžu uniknúť do tieňa Jeho krídel, aj keď sú v pozadí nepriateľské plány.

Kniha proroka Izaiáša 58:3-7: „*Prečo sa postíte, keď to nevidíš? Koríme sa a nevnímaš to. Pozrite však, v deň svojho pôstu idete za svojim potešením a prehánate tých, čo ťažko pracujú. Ved' sa len preto postíte, aby ste sa vadili a škriepili a búšili zlostnou päst'ou. Nepostíte sa ako v deň, keď chcete, aby váš hlas bolo počut' na výsostiach. Či toto je pôst, v ktorom mám záľubu, a deň, keď sa človek kori? Či treba hlavu skláňať ako trstina? Vrecovinu v popole si ustielat'? Či toto možno nazvať pôstom a dňom milým Hospodinovi Toto je pôst, ktorý sa mi páči: Uvoľňovať nespravodlivo nasadené putá, rozlámať jarmo otroctva, prepustiť utláčaných na slobodu a rozbiť každé jarmo, lámať svoj chlieb hladujúcemu, zaviesť do domu biednych tulákov. Preto, keď uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojim príbuzným sa neskrývaj.*”

Či už uvažujeme o Zachariášovi alebo Izaiášovi, je to v súlade s Ježišovými slovami, ktorý spomína vo svojom učení o poslednom súde nasledovné: „*Potom kráľ povie tým po pravici: ,Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.*” (Mt 25:34-36)

11-14. verše:

Ale sú chvíle, keď kňazský zákon a slová prorokov hovoria márne. V minulosti však Pán nezostal ticho a neslúžil im potajomky. Oni však zatvorili oči, nepočuli a nepočúvali i zatvrdili svoje srdcia proti Božiemu slovu. Verdikt preto nemohol chýbať: došlo k rozmetaniu a zničeniu krajiny. Podľa Zachariáša je to všetko vina a hriech vyvolených a výsledok ich správania sa. Náš Hospodin skrze svojho Ducha a Jeho Slova k nám hovorí aj dnes. Je pripravený vypočuť naše prosby a modlitby. My sme pripravení odpovedať? Veríš Mu? Alebo po tom, čo sa Ho na niečo opýtaš, drahý brat, otočíš sa mu chrbtom, držíš svoje uši na uzde, a Tvoje srdce je spevnené ako diamant? Požiadajme Ho, aby nielen otočil Svoju tvár k nám, ale aj aby naša tvár neprestajne bola otočená k Nemu. Požiadajme Ho, aby naše duchovné uši dosahovali Jeho frekvenciu, pri ktorej je dôležité iba Jeho Slovo, a naše srdce a život nenesú na sebe známky tvrdosti diamantu, ale lesk diamantu, ktorá je produktom Pánovej slávy ako Jeho zvláštneho a vzácneho dieťaťa. Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 7,14-24

„Ked' už prešla polovica sviatkov, vystúpil Ježiš hore do chrámu a vyučoval. Židia sa čudovali a hovorili: „Ako to, že tento pozná Písma, hoci sa neučil?“ Ježiš im odpovedal: „Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba. Kto hovorí sám od seba, hľadá svoju vlastnú slávu. Ale kto hľadá slávu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý a niet v ňom nepravosti. Či vám Mojžiš nedal Zákon? Nik z vás však Zákon neplní. Prečo ma chcete zabiť?“ Zástup odpovedal: „Si posadnutý démonom. Ktože ťa chce zabiť? Ježiš im odpovedal: „Jeden skutok som vykonal a všetci sa čudujete. Pretože vám Mojžiš dal obriezku — hoci nepochádza od Mojžiša, ale od otcov — obrezávate človeka aj v sobotu. Ak človek prijíma obriezku v sobotu, aby sa neporušil Mojžišov zákon, prečo sa potom hneváte na mňa, že som v sobotu uzdravil celého človeka? Nesúd'te podľa vzhľadu, ale súd'te spravodlivo!“

14–19. v.

Medzi Ježišom a Židmi sa začína dlhotrvajúci dialóg nepochopenia. Židia stále nemôžu akceptovať, že Ježiš uzdravil muža, ktorý bol chorý 38 rokov. Bohužiaľ, akoby tí, ktorí majú zahmlené okuliare, nevideli zázrak, ktorý sa im stal pred očami, iba hovoria svoje a opakujú ich, len lipnú na Svätom Písme, ktoré, keď doslovne interpretujeme, nám nedovolí vstúpiť do priestoru, kde už Ježiš naplnil zákon. A predtým ani sobota nie je prekážkou pre obnovenie zdravia chorého človeka, čím sa interpretuje moc a láska Otca v prostredí Izraela. Je sviatok. Sviatok stánkov a Židia sa všemožne snažia zabiť Ježiša. Nenávisť si nachádza nasledovníkov a táto nenávisť môže človeka zmocniť tak, že môže dokonca zabíjať.

Sviatok je už v plnom prúde a štvrtý deň Ježiš vystúpil v chráme. Je čas učiť. Jeho čas totiž nezávisí od Židov, ani od žiadosti Jeho bratov, ale iba od Otca, Ktorý Ho poslal, aby ho zastupoval. Teraz je čas. A keď učil, Židia ho „ohromili“. Zakaždým hovoril takmer to isté, pri hľadaní Otcovej slávy išlo o jediný bod, a napriek tomu našiel hluché uši medzi tými, ktorí počuli iba svoje vlastné hlasy. Tí, ktorí hovorili o svojich vlastných zvykoch a zákonoch, zatiaľ čo súdili všetkých, lebo len oni mohli poznať Písmo, iba oni sa učili, sú beznádejní. „Ako to, že tento pozná Písma, hoci sa neučil?“

Drahí bratia a milé sestry! Osoba, práca a poslanie Ježiša Krista zostávajú tajomstvom pre všetkých, ktorí chcú veriť zrakom. Uvidia ich však všetci, ktorí vedia bezpodmienečne dôverovať a veriť. Pre Otca nie je dôležité naše vzdelanie, ale to, či Ježišovo učenie uznávame, že On, Jeho učenie a poslanie pochádzajú od Otca. Pretože Ježišovo učenie je dokonalé, nie je v ňom klamstvo, nehľadá Svoju slávu. Jeho učenie je v dokonalom súlade s Otcom. Ježiš ide v niekoľkých prípadoch nad rámec seba samého.

napr. Jn 12,49: „*Ved' ja som nehovoril sám zo seba, ale Otec, ktorý ma poslal, mi prikázal, ako mám hovoriť a čo mám povedať.*”

Jn 14,10: „*Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky.*”

Ježiš vyjadruje vôľu Otca slovami i skutkami. Predstavuje Otca pravdy a nie Otca lži. A zatiaľ čo Mojžiša pokladajú za darcu zákona, zabúdajú, že zákon im dal Otec, On je jediným zákonodarcom. Boh dal svoje prikázania a zákony pre život, pretože ak žijeme bez Neho na tejto zemi, smerujeme k smrti. Jeho vernosť a láska nám dávajú život. Pre zákonníkov je dôležité jediné: odvolávať sa na zákon a hádzať každého do jedného vreca, kto nesplní ich požiadavku. Ich kroky však nemajú nič spoločné so zákonom a s ich dodržiavaním. Jeho vyhlásenie: „Nikto nedodržiava zákon“ slúžil ako argument pre tých, ktorí sa nazývajú skvelými Pisateľmi, pretože nikomu sa veľmi nepáči, keď ho niekto upozorňuje na vlastné hriechy a nedostatky. Dokonca pozná povahu, ktorá v nich panuje. A tiež sa pýta: „Prečo ma chceš zabiť?“ O zámere sme už čítali predtým (7,1), ale tu ich už Ježiš informuje, že si je vedomý ich zámeru.

20-24.verše

Medzi vodcami Izraela a davom je rozdiel. Podľa davu Ježiš bol posadnutý. „Si posadnutý démonom.“ a mylne usudzuje, že ho chcú zabiť. Ježiš argumentuje zákonom. Je v sobotu zákonom povolená obriezka? Obriezka je pre človeka alebo človek pre obriezku? „Je možné, aby človek to vykonal aj v sobotu?“ (3. Mojžišova

12: 3) A ak sa to nepočíta ako hriech, tak prečo je hriechom, ak niekto v sobotu získa späť vlastné zdravie. Ak je podľa ich názoru choroba dôsledkom hriechu, prečo potom zastavená skaza hriechu neevokuje radosť z uzdravenia? Prečo je to zlé? Prečo nie sú šťastní, že sa človek, ktorý už dlho trpel, zbavil svojej choroby? Prečo je lepšie nájsť dôvod, aby ho zlikvidovali, ako spolu sa radovať s utešením človekom? Prečo Ho treba zabiť? Ježiš konal v súlade s Božou láskou. Boh je dobrý, milosrdný, milostivý a vždy pracuje pre osoh človeka. Ježiš tiež plne chráni svojich vtedajších poslucháčov a nasledovníkov pred zdanlivým úsudkom a povrchnosťou. Ten, kto zdanlivo súdi, žije mimo reality. Náš Pán žiada od nás spravodlivý súd: „Nesúďte podľa vzhľadu, ale súďte spravodlivo!”

Modlitba:

Ty sám nás vyučuj i dnes Otče náš. Predovšetkým nás uč v mene Ježiša Krista prosiť vierou detinskou, ktorá čaká s čistým srdcom na Tvoje vedenie a na to všetko, čo práve v Tebe nachádza. Pomôž nám, aby sme mali oči a uši otvorené pre Tvoje zázraky, milosť a učenie v budúcich dňoch. To, že môžeme prosiť o radu pred všetkými našimi rozhodnutiami, to že môžeme prosiť Tvoje vedenie pred všetkými našimi cestami, rozhovormi a rozhodnutiami, je pre nás najcennejšie.

Oslobod' nás od zdanlivého súdenia iných a daj, aby sme boli vytrvalí v modlitbách, aby naša láska oplývala poznaním a celou mysl'ou, aby sme s Tebou mohli posudzovať, čo je dobré a čo je zlé a čo je podľa Tvojich meradiel správne.

Modlime sa za našich blízkych a vzdialených príbuzných. Modlime sa za tých, ktorí v týchto dňoch potrebujú Tvoje milostivé potešenie. Vrúčne Ti odovzdávame tých, ktorí ležia ne nemocničnom lôžku a potrebujú duchovné i telesné zdravie. Modlime sa za skôr narodených, za seniorov, ktorí žijú v Domovoch sociálnych služieb a za tých bratov a sestier, ktorí žijú osamotene, ale v Tvojej blízkosti. Buď ich ochraňujúci pastier. V mene Ježiša Krista, Ťa prosíme, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Lebo my nie sme ako tí, čo kupčia s Božím slovom, ale hovoríme úprimne, ako z Boha pred Bohom v Kristovi.” (IIK 2,17)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 309: „Hospodin zástupov, Bože požehnaný...”

Medzi Božie deti

Kráčaš pod oblohou,
nad Tebou blankyt žiari,
klesáš pod námahou,
keď sa Ti nedarí.

Však – neboj sa !
Smelo vykroč do dňa !
Chránia Ťa Nebesá,
Pán Tvoje kroky pozná!

Na cestu Ti svieti,
aby si dobre šiel.
Medzi Božie deti
Ty v radosti smel.